

# УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ У НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

*МОНОГРАФІЯ*



Полтава  
2015

**Вищий навчальний заклад Укоопспілки  
«Полтавський університет економіки і торгівлі»  
(ПУЕТ)**

**УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ  
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ  
СИСТЕМ У НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ**

**МОНОГРАФІЯ**

*За загальною редакцією  
професора Шимановської-Діанич Л. М.*

**ПОЛТАВА  
ПУЕТ  
2015**

УДК 005:33.012.2  
ББК 65.050  
У67

Рекомендовано до видання, розміщення в електронній бібліотеці та використання в навчальному процесі вченою радою ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», протокол № 3 від 26 лютого 2015 р.

**Автори:**

*Колектив авторів за загальною редакцією професора Шимановської-Діанич Л. М.*

**Рецензенти:**

*Ю. М. Сафонов*, д. е. н., професор, завідувач кафедри макроекономіки та державного управління Київського національного економічного університету;

*В. В. Анопій*, д. е. н., професор, завідувач кафедри комерційної діяльності та підприємництва Львівської комерційної академії.

**Управління** розвитком соціально-економічних систем у новій економіці : монографія / [колектив авторів] ; за заг. ред. Л. М. Шимановської-Діанич. – Полтава : ПУЕТ, 2015. – 358 с.

ISBN 978-966-184-199-3

У монографії викладено теоретичні, методичні та практичні аспекти формування механізму управління розвитком соціально-економічних систем в умовах «нової економіки». Розглянуто ключові напрями реалізації державних та територіально-галузевих особливостей управління розвитком соціально-економічних систем. Досліджено теоретико-методичні та методологічні аспекти управління розвитком підприємств як соціально-економічних систем.

Призначена для науковців, викладачів економічних та управлінських спеціальностей вищих навчальних закладів, аспірантів, студентів, а також для керівників і фахівців підприємств, і тих, кого цікавлять питання ефективного управління розвитком соціально-економічних систем в умовах інтеграції до «нової економіки».

УДК 005:33.012.2  
ББК 65.050

© Л. М. Шимановська-Діанич та ін., 2015  
© Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», 2015

ISBN 978-966-184-199-3

**ЗМІСТ**

<i>Передмова</i> .....	5
<b>РОЗДІЛ 1. Державні та територіально-галузеві особливості управління розвитком соціально-економічних систем</b> .....	9
1.1. Регулювання та управління на різних рівнях економічної системи: дослідження сучасних процесів трансформації в рамках інституціонального аналізу.....	9
1.2. Вітчизняна модель державного управління соціально-економічним розвитком та її основні результати .....	17
1.3. Кооперативні принципи як основа успішного розвитку національних кооперативних систем.....	31
1.4. Роль національних кооперативних систем у зміцненні кооперативного руху .....	49
1.5. Свідомий розвиток державно-приватного партнерства в сфері туризму в умовах євроінтеграції .....	61
1.6. Державна політика розвитку електронного документування в Україні.....	69
1.7. Обґрунтування функцій управління, необхідних для збереження соціально-економічних систем .....	84
1.8. Управління ефективністю діяльності соціально-економічної системи: сутність та основні аспекти.....	95
1.9. Концептуальні підходи до визначення суті та засад формування транснаціональних інтегрованих бізнес-структур в Україні.....	105
1.10. Соціально-економічна стратегія і концептуальна основа реформування національної економіки України .....	113
1.11. Формування інвестиційного забезпечення розвитку інноваційної діяльності підприємств України .....	124
1.12. Квінтесенція змін у соціально-економічних системах, що викликані трансформацією економіки в інформаційну .....	131
<b>РОЗДІЛ 2. Теоретико-методичні та методологічні аспекти управління розвитком підприємств як соціально-економічних систем</b> .....	137
2.1. Концептуальні засади побудови ринково адаптованої моделі системи наставництва у споживчій кооперації України.....	137
2.2. Якісна характеристика кадрового забезпечення інноваційного розвитку торговельних підприємств .....	146
2.3. Технологічний аудит об'єктів інтелектуальної власності на основі системи економічних важелів .....	159
2.4. Теоретико-методичні та методологічні аспекти планування та прогнозування ресурсного забезпечення підприємства як соціально-економічної системи .....	169

### **2.3. Технологічний аудит об'єктів інтелектуальної власності на основі системи економічних важелів**

Комерціалізація результатів інтелектуальної діяльності промислового підприємства це тривалий і витратний процес. Тому, перш ніж вкладати в цей процес матеріальні, фінансові та інтелектуальні ресурси, необхідно оцінити реальність успішного перетворення створюваної інтелектуальної технології (об'єкта інтелектуальної власності) в ринковий продукт. Ряд дослідників української економіки стверджують, що вона володіє значним науково-технічним та інтелектуальним потенціалом, ефективність використання якого надзвичайно низька. Проведений нами аналіз дозволили виявити ряд причин такого стану. До основних з них, на наш погляд, слід віднести:

- недостатній досвід використання у виробничо-підприємницької діяльності об'єктів інтелектуальної власності (ОІВ);
- відсутній ринковий попит (потреба) на результати інтелектуальної праці;
- відсутня пропозиція необхідних ринку ОІВ;
- надзвичайно бідна науково-методична база обґрунтування перспектив комерційного використання ОІВ у виробничо-підприємницької діяльності промислових підприємств.

Звертаємо увагу на останню в переліку проблему, яка, як нам здається, є найбільш важливою. Дійсно, невдача комерційної пропозиції ОІВ на ринку може залежати від ринкової потреби, якості пропозиції, можливостей сучасної інфраструктури для його використання і т.д. Разом з тим, все це з'ясовується вже після рішення розробника (власника, користувача) виставити на продаж певний ОІВ. Для цього необхідно мати науково - методичною базою попередньої оцінки ринкових можливостей даного ОІВ, його комерційних перспектив як для продавця, так і для покупця. Тому завдання розробки методичних положень оцінки рівня комерційного потенціалу об'єктів інтелектуальної власності є надзвичайно важливою і актуальною.

Дослідження показали, що комерційні можливості ОІВ на ринку характеризують цілий ряд показників, без урахування яких неможливо прийняти повною мірою обґрунтоване рішення. Найбільш часто, на наш погляд, дослідники враховують такі характеристики інтелектуального продукту:

- ринкові характеристики ОІВ: показник цільового призначення ринку - ОІВ може бути затребуваний на будь-якому ринку (кращий

варіант), призначений тільки для ринку споживчих товарів, має значення тільки для ринку промислових товарів тощо; показник перспективності (розвитку) ринку в найближчій, середньо- і довгостроковій перспективі; показник позиціонування ОІВ на ринку, що відображають наявність або відсутність чіткої позиції об'єкта на даному ринку;

- вартісні характеристики ОІВ, що відображають реальні витрати творця ОІВ, а також реальні витрати потенційного споживача ОІВ на його адаптацію і забезпечення ефективного використання в реальних умовах експлуатації;

- комерційні характеристики ОІВ, що відображають його споживчу цінність інтелектуальної технології для потенційного використання;

- патентно-правові характеристики ОІВ, що відображають патентну чистоту об'єкта, захищеність прав на нього, неможливість (істотна складність) копіювання і підробки.

Разом з тим, поза увагою дослідників залишилися деякі, на наш погляд, надзвичайно важливі комерційні характеристики ОІВ, до яких ми пропонуємо віднести потенційну комерційну ефективність даного ОІВ для продавця (розробника, власника, ліцензіара) і для покупця (споживача, нового власника, ліцензіата). Розгляд даних питань і є метою написання даного розділу.

Теоретичне осмислення інтелектуальної власності як предмета комерціалізації розглядається в наукових публікаціях Антонець В.Л. [1], Боєра Ф.Пітера [2], Квашніна А. [3], Момота В.М. [4], Нестеренко Є.А. [5], Пильнова Г.А. [6] Платонова В.В. [7; 8], Рогової О.М. [9; 10], Фіакселя Е.А. [11], Цибульова П.М. [12] та багатьох інших. Питання трансферу технологій та комерціалізації ОІВ мають в нашій країні і законодавче забезпечення [13]. У першу чергу необхідно відзначити, що існують різні думки щодо трактування поняття комерціалізації. У працях А.Квашніна, В.В.Платонова, О.М.Рогової, П.М.Цибульова та інших комерціалізація розглядається як заключний етап процесу розробки нового товару. Разом з тим, згідно з визначенням П.М.Цибульова комерціалізація розглядається як процес освоєння серійного виробництва і вихід з новим продуктом на ринок [12]. Також вивченням проблем комерціалізації присвячені праці інших як вітчизняних, так і зарубіжних вчених і фахівців-практиків, в яких комерціалізація представляється у вигляді процесу і сукупності дій, спрямованих на трансформацію наукових досягнень у ході інноваційної діяльності в реально нові товари та послуги в ринковому просторі, що об'єднує матеріальне виробництво і соціальну сферу.

Разом з тим, проблема оцінки економічної ефективності розробника і користувача ОІВ в цих роботах спеціально не розглядалася. Окремі роботи, присвячені осмисленню ефективності

ОІВ, по суті, є новаторськими і не містять альтернативних підходів. Наявні дослідження з інтелектуальної власності в економічному аспекті не містять цілісної концепції, не існує єдиного розуміння змісту даної категорії, немає єдиної думки з приводу інтелектуальної власності і взаємин її суб'єктів. Поширеною темою дослідження залишається роль держави в регулюванні відносин інтелектуальної власності, комерційне використання результатів інтелектуальної діяльності. Проведені дослідження в галузі економіки та управління інтелектуальною власністю не сформовані комплексний теоретичний підхід до вироблення концептуальних засад удосконалення даного виду управління. Багато аспектів досліджуваної проблеми, незважаючи на їх гарне уявлення в монографічних виданнях, носять фрагментарний характер і слабо взаємопов'язані. Дослідники відзначають той факт, що на сьогоднішній день залишаються не опрацьованим теоретичні аспекти управління, а юридичні механізми стихійно формують економічне управління ОІВ.

Теоретико-методологічною основою проведеного дослідження послужили положення технологічного аудиту, а також загальнонаукові методи наукового пізнання.

Економічний сенс комерційної реалізації стосунків інтелектуальної власності полягає в здобутті доходу. Форма здобуття доходу при цьому визначається подвійним характером об'єктів інтелектуальної власності. З одного боку, об'єкти інтелектуальної власності (ОІВ) можуть виступати як чинник виробництва, будучи частиною ресурсного потенціалу підприємства або його нематеріальними активами. З іншого боку, об'єкти інтелектуальної власності можуть бути самостійним предметом купівлі-продажу, тобто товаром. Причому, і той і інший варіант використання результатів інтелектуальної діяльності можуть бути в рівній мірі ефективні.

На цей час існує значна кількість методичних підходів та інструментарію проведення експертизи проектів комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності та інших результатів інтелектуальної діяльності підприємства (інтелектуальних технологій) на різних етапах їх розвитку – від оцінки перспектив комерціалізації результатів НДДКР і аналізу стадії, на якій знаходиться проект, до аналізу ефективності проекту комерціалізації ОІВ інвесторами і стратегічними партнерами. Експертиза проектів комерціалізації інтелектуальних технологій дозволяє вирішувати низку надзвичайно важливих для розробника (власника) ОІВ питань, які мають стратегічне значення для його підприємства. Зокрема, до них слід віднести:

- визначення рівня комерційного потенціалу та перспектив трансферу (комерціалізації) ОІВ;

- визначення рівня соціальної значущості та важливості для суспільства (галузі, регіону, підприємства або групи осіб) конкретних інтелектуальних технологій;
- побудову ієрархічного рейтингу наявних на даному підприємстві інтелектуальних технологій;
- визначення етапу, на якому знаходиться проект комерціалізації результатів інтелектуальної діяльності з точки зору привабливості для потенційних інвесторів та споживачів;
- обґрунтування черговості здійснення проектів трансферу (комерціалізації) ОІВ, так як фінансові можливості підприємства, як правило, обмежені;
- розробка сценарію переговорів з інвесторами і стратегічними партнерами, до яких розробники ОІВ звертатимуться з метою залучення фінансування;
- розробка ефективних дій розробника з метою підвищення шансів результатів інтелектуальної діяльності залучити інвестиційні засоби для реалізації проекту комерціалізації;
- оцінювання соціально-економічної ефективності інтелектуально-технологічної діяльності підприємства як в цілому, та і по окремим напрямкам (проектам) своєї діяльності;
- мотивування та стимулювання творчої діяльності співробітників підприємства по створенню ОІВ;
- підвищення ефективності роботи спеціалізованих підрозділів підприємства, зокрема, центру трансферу та комерціалізації технологій.

На стадії незалежної експертизи проводиться оцінювання трансфертних можливостей ОІВ, для чого залучаються зовнішні (незалежні) експерти, які спеціалізуються в окремих питаннях комерціалізації інтелектуальних технологій. У їх завдання входить підготовка експертного висновку про потенціал комерціалізації інноваційного проекту. В процесі другого етапу експертизи детально опрацьовуються можливі шляхи та напрямки комерційного використання результатів інтелектуальної діяльності. За результатами цього етапу складається позитивний або негативний висновок про потенціал комерціалізації інтелектуальної технології, а також можуть бути запропоновані подальші кроки для успішної комерціалізації. Таким чином, за результатами експертизи розробляються рекомендації про подальші дії з практичної реалізації проекту комерціалізації технологій.

Оцінка комерційної перспективності інноваційних проектів - важливий етап у просуванні на ринок наукомістких розробок. Достовірна оцінка ринкових перспектив інновацій вказує розробникам технологій критичний шлях просування розробок на внутрішні та зовнішні ринки технологічного обміну. Організація і проведення експертиз, реалізованих у різних формах, забезпечують професійну

оцінку ситуації і прийняття ефективних управлінських рішень, але питань комплексної оцінки технологій для цілей ринку у відкритих виданнях присвячено вкрай мало публікацій. Методики оцінки, розроблені у вітчизняних і зарубіжних консалтингових організаціях, найчастіше недоступні для загального користування, а іноді навіть мають гриф комерційної таємниці.

У сучасному розумінні експертиза проектів комерціалізації технологій здійснюється у вигляді змістовної, якісної або кількісної оцінки об'єкта, призначеного для використання при прийнятті управлінських рішень. Різноманіття методик застосування робить достатньо гнучким використовувани на практиці інструментарій. Виникають на практиці завдання (як, наприклад, проблема ефективної передачі технологій) нерідко виявляються складніше традиційних підходів. Тому менеджерам, що здійснює процес передачі технологій і організуючим експертизу переданих технологій, важливо вміти творчо і професійно підходити до вибору ефективних і надійних:

- принципів організації та проведення експертиз;
- методів отримання, аналізу та обробки експертної інформації;
- методик проведення експертиз.

Одним зі складових елементів проектів з комерціалізації інтелектуальних технологій є процес трансферу технологій: перетворення технології як наукового об'єкта в об'єкт промисловий, економічний або комерційний. Крім передачі технологічного знання з науки в промисловість, до трансферу технологій відноситься передача/продаж відомих технологій підприємствам, для яких вони є новими, знаходження відомих технологіям нових застосувань в інших галузях або на інших ринках і т.д. Але перш ніж здійснювати трансфер технологій, потрібно знайти ці технології і провести їх оцінку з точки зору завдань, які підприємство (розробник, власник, правовласник) вирішувати за допомогою трансферу технологій. Тому першим заходом трансферу технологій завжди є технологічний аудит (ТА) - комплексне обстеження фірми/організації, спрямоване на виявлення інтелектуальних технологій та здійснення об'єктивної оцінки їх потенціалу як об'єкту трансферу технологій.

На наш погляд, використання технологічного аудиту є досить перспективним напрямом підвищення ефективності і результативності процесів комерціалізації інтелектуальних розробок на промислових підприємствах. Розробка механізму управління комерціалізацією інтелектуальної власності на основі технологічного аудиту є надзвичайно актуальною темою для наукового дослідження, відображає реалії сучасного, узгоджується з цілями економічного розвитку України і завданнями, що стоять перед підприємствами і організаціями, що мають досягнення в інтелектуальній сфері.

Проведені нами дослідження свідчать про неоднозначне розуміння і використання технологічного аудиту на промислових підприємствах. Нами виділено три основних напрямки, які є найбільш затребувані для цього економічного підходу, які представлені на рис.1. В подальшому об'єктом нашого дослідження буде технологічний аудит об'єктів інтелектуальної власності (інтелектуальних технологій).

Дослідження практики оцінки комерційного потенціалу ОІВ свідчить про наявність досить широкого інструментарію технологічного аудиту, серед якого слід виділити наступні, на наш погляд, найбільш важливі: проведення експертизи, в тому числі, технологічний маркетинг, GAP-аналіз, SWOT-аналіз, методика LIFT, методологія оцінки перспектив комерціалізації TAME та ін. [3]. Подані інвесторам інноваційні проекти повинні бути порівняні і піддаватися аналізу за допомогою єдиної системи показників. Це означає, що інформаційна база, точність і методи визначення вартісних і натуральних показників по варіантах повинні бути порівняні.

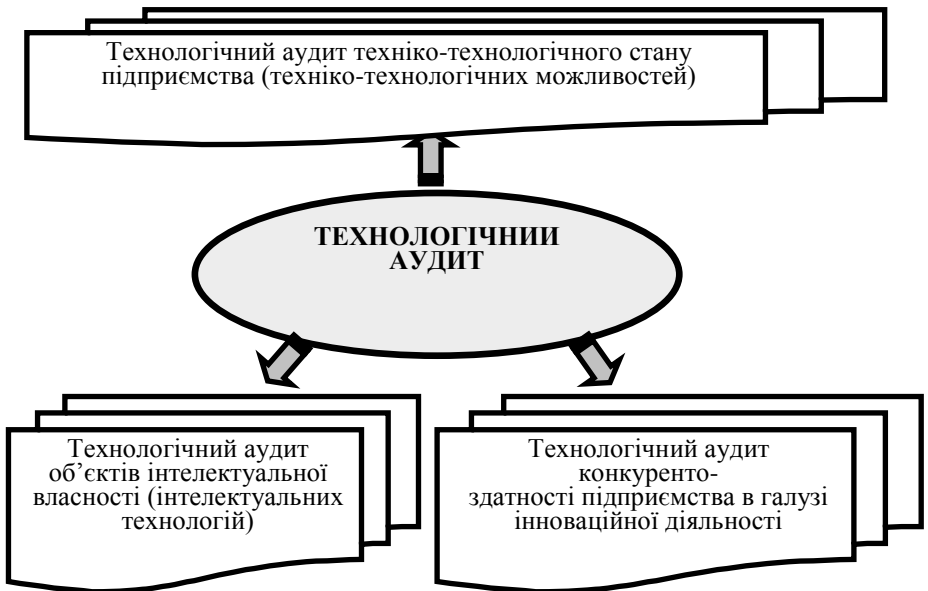


Рис. Тріада напрямків проведення технологічного аудиту на промислому підприємстві

При порівнянні варіантів необхідно дотримання принципів системного підходу, що вимагають обліку всієї сукупності заходів, які необхідно здійснити при реалізації даного варіанту рішення. Неможливо запропонувати універсальну систему критеріїв і

показників перспективності комерціалізації для будь-яких розробок. Вибір критеріїв і показників може варіюватися від багатьох факторів. Проте в основі запропонованого методу структурування критеріїв і показників перспективності комерціалізації розробок лежить аксіома: тільки та розробка буде перспективна для комерціалізації та дифузії у відповідних галузях економіки, яка представляє конкурентоспроможне нововведення, затребуване на ринку і підкріплене конкурентоспроможною технологією його випуску і забезпеченої ресурсами.

На підставі проведених раніше досліджень, в першу чергу наукових розробок Платонова В.В. [7; 8] та Рогової О.М. [9; 10], пропонуються проводити технологічний аудит ОІВ з використанням концепції технологічного важеля. Технологічний важіль - міра здатності фірми-інноватора поширювати передові знання та прикладні ноу-хау, отримані в процесі здійснення первинної розробки, на безліч продуктів для кінцевих користувачів. У підсумку зростає вартість матеріальних активів, яку можна визначити кількісно в грошовому вираженні, поліпшується показник прибутковості інвестицій. Поряд з цим збільшується вартість бізнесу на величину нематеріальних активів, в даному випадку нерозривно пов'язаних з матеріальними активами, задіяними в реалізації інновацій. Обмеження даного методу оцінки інтелектуального капіталу відображає обмеження частки нематеріальних активів, зв'язок яких з цінністю бізнесу він моделює. Метод дозволяє оцінити тільки інтелектуальну власність - безпосередньо патенти і, побічно, пов'язане з ними ноу-хау

Слід зазначити, що поняття «важіль» широко використовується в різних природничих науках і означає пристосування або механізм, що дозволяє посилювати дію на деякий об'єкт. У контексті цього дослідження для оцінки рівня комерційного потенціалу об'єктів інтелектуальної власності пропонується використати поняття технологічного важеля, яке відбиватиме рівень зміни приросту капіталу підприємства по відношенню до рівня зміни його витрат на створення. При позитивному значенні технологічного важеля можна робити висновок про рівень інноваційної сприйнятливості підприємства-розробника технологічних новачків, його уміння і здатність не лише розробляти прогресивні ОІВ, але і ефективно використати (комерціалізувати) свої розробки.

Аналітична модель технологічного важеля може бути виражена з використанням вартісного підходу:

$$TP = \sum_{i=1}^N \frac{Z_i + Z_{\text{баз}}}{Z_{\text{баз}}}, \quad (1)$$

де  $TP$  - технологічний важіль;  $N$  - кількість нових сфер використання базового ОІВ ( $OIB_{\text{баз}}$ ) в продуктах і технологіях;  $Z_{\text{баз}}$  -

витрати, пов'язані з розробкою  $OIB_{\text{баз}}$ ;  $Z_i$  - витрати на розробку  $i$ -го продукту або технології, створених з використанням  $OIB_{\text{баз}}$ .

Рівень комерційного потенціалу не обмежується тільки дією індикатора (1). Пропонується також враховувати наступні, як нам представляється, найбільш важливі складові  $УКП$  :, які впливають на комерційні можливості  $OIB$ :

а) важеля ранніх стадій життєвого циклу товару ( $PP$ ), який виникає на етапі освоєння ринку для нової продукції і забезпечується її оригінальністю, високим рівнем споживчих властивостей і, як наслідок, більш високою ціною (ціновий левверидж) :

$$PP = \frac{Ц_{np}}{\Pi} = \frac{\Pi + C_{nep} + C_{nocm}}{\Pi} = 1 + \frac{C_{nep}}{\Pi} + \frac{C_{nocm}}{\Pi}, \quad (2)$$

де  $Ц_{np}$  - ціна продажів інноваційної продукції, створеної з використанням  $OIB_{\text{баз}}$ ;  $\Pi$  - прибуток від продажів;  $C_{nep}$  - змінні витрати в собівартості одиниці інноваційної продукції;  $C_{nocm}$  - постійні витрати в собівартості продукції;

в) операційний важіль (натуральний операційний левверидж) -  $OP$  - тісно пов'язаний з важелем ранніх стадій життєвого циклу товару і показує, в скільки разів темпи зміни прибутку від продажів перевищують темпи зміни виручки :

$$OP = \frac{B_{np} - C_{nep}}{\Pi} = \frac{(\Pi + C_{nep} + C_{nocm}) - C_{nep}}{\Pi} = 1 + \frac{C_{nocm}}{\Pi}, \quad (3)$$

де  $B_{np}$  - об'єм продажу продукції, створеної з використанням  $OIB_{\text{баз}}$ .

г) важіль творця  $OIB_{\text{баз}}$  ( $PC$ ) - відбиває отримання при розробці  $OIB_{\text{баз}}$  нових знань, оригінальної інформації, науково-виробничого досвіду, ноу-хау і тому подібне, які можуть бути використані при виробництві нових або при удосконаленні існуючих інноваційних продуктів і технологій. Це може істотно вплинути на об'єм інвестицій в розробки, які були б інакше значно більше. Важіль творця  $OIB_{\text{баз}}$  ( $PC$ ) може бути визначений на основі класичної теорії економічної ефективності : як відношення усіх  $j$ -х отриманих результатів (це загальна сума усіх надходжень до бюджету розробника від продажу  $OIB_{\text{баз}}$  і від усіх розробок на його основі -  $E_j^{\text{бюд}}$ ) до сумарних витрат (сумарні витрати на створення і просування усіх  $j$ -х розробок на його основі  $E_j^{\text{бюд}}$ , включаючи також і базові витрати на створення і просування  $OIB_{\text{баз}}$ ).

$$PC = \frac{\sum_{j=1}^J E_j^{бюд}}{\sum_{j=1}^J Z_j^{ОИС}}, \quad (4)$$

Виходячи з вищевикладених посилок, з'являється можливість аналітично сформулювати модель, яка визначає силу технологічного важеля *СТР*:

$$УКП = F(TP, PP, OP, PC) \quad (5)$$

за наявності наступних обмежень:

$$\left\{ \begin{array}{l} TP > 2; \\ PP > 1; \\ OP > 0; \\ PC > 0. \end{array} \right\}$$

Доцільність включення важеля творця *PC* в модель (5) при дотриманні умови  $PC > 0$  пояснюється тим, що при недотриманні цієї умови (тобто витрати на створення  $OIB_{баз}$  перевищують ефект (надходження до бюджету підприємства) від неї, то подальші розробки в цьому напрямі або безперспективні із-за слабкої наукової і технологічної цінності, або економічно неможливі, із-за складнощів в знаходженні сфер застосування і прийнятних умов технологічного трансферу.

### Література.

1. Антонец, В.Л. Инновационный бизнес: формирование моделей коммерциализации перспективных разработок [Текст] : учеб. пособие / Антонец В. Л., Нечаева Н. В., Хомкин К. А., Шведова В. В. ; общ. ред. К. А. Хомкина. – М. : Издательство «Дело» АНХ, 2009. – 320 с.
2. Боер Ф. Питер Оценка стоимости технологий: проблемы бизнеса и финансов в мире исследований и разработок [Текст] / Боер Ф. Питер // Пер. с англ. М.: ЗАО «Олимп–Бизнес», 2007.- 132с.
3. Квашнин, А. Как провести экспертизу проекта коммерциализации технологий [Текст] : практическое пособие [Текст] / А. Квашнин. М. : Проект Euroreaid «Наука и коммерциализация технологий», 2006 . – 48 с.
4. Момот, В.М. Метод оценки объектов интеллектуальной собственности [Текст] / В.М.Момот, Р.С.Минак//Бизнес-Информ.- 2010.- №6.- С. 28-30.
5. Нестеренко, Е.А. Методы оценки стоимости венчурного капитала [Текст]/Е.А.Нестеренко//Экономика: вчера, сегодня, завтра.- 2012.- №5-6.- С.129-143.
6. Пильнов, Г. Как проводить технологический аудит [Текст] : практическое руководство / Г. Пильнов, О. Тарасова, А. Яновский. – М. : Проект Euroreaid «Наука и коммерциализация технологий», 2006. - 96 с.
7. Платонов, В.В. Интеллектуальные активы и инновации [Текст] / В.В.Платонов, Е.М.Рогова. СПб.: Издательство СПбГУЭФ, 2008.-278с.

8. Платонов, В.В. Ресурсное обеспечение инновационной деятельности [Текст] / В.В.Платонов - СПб.: СПбГУЭФ, 2003.- 129с.

9. Рогова, Е. М. Венчурный менеджмент: учеб. пособие [Текст] / Е. М. Рогова, Е. А. Ткаченко, Э. А. Фияксель.- М. : Изд. дом Гос. ун-та Высшей школы экономики, 2011. — 440 с.

10. Рогова, Е.М. Формирование и реализация механизмов технологического трансфера/В.В.Платонов, Е.М.Рогова, Н.Н.Тихомиров : [Монография] - СПб.: Изд-во СПбГУЭФ, 2005. – 194 с.

11. Управління інноваційною діяльністю: магістерський курс. Том 1.- Підручник / За ред. проф. Перерви П.Г., проф. Погорелова М.І., проф. Меховича С.А., проф. Ларки М.І. – Харків: НТУ „ХПІ”, 2011. – 614 с.

12. Управління інноваційною діяльністю: магістерський курс. Том 2.- Підручник / За ред. проф. Перерви П.Г., проф. Погорелова М.І., проф. Меховича С.А., проф. Ларки М.І. – Харків: НТУ „ХПІ”, 2011. – 623 с.

13. Pererva P.G. Technology transfer [Text] / P. G. Pererva, G. Kocziszky, D. Szakaly, M. Somosi. — Veres-Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI», 2012. — 668 p.

14. Маркетинг. Менеджмент. Інновації: монографія / С.М.Ілляшенко, П.Г.Перерва, О.П.Косенко та ін. / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенка. – Суми : ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2010. – 621 с.

15. Проблеми і перспективи ринково-орієнтованого управління інноваційним розвитком: монографія / С.М.Ілляшенко, П.Г.Перерва, Н.П.Ткачова, О.П.Косенко та ін. / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенка. – Суми: ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2011. – 644 с.

16. Механізм управління потенціалом інноваційного розвитку промислових підприємств: монографія / Ю.С. Шипуліна, С.М.Ілляшенко, П.Г.Перерва, О.П.Косенко та ін.; за ред. к.е.н., доцента Ю.С. Шипуліної. - Суми: ТОВ "ДД "Папірус", 2012. - 458 с.

17. Перерва П. Г. Економіка і маркетинг виробничо-підприємницької діяльності: Навч. посібник / За ред. проф. Перерви П. Г., проф. Гавриць О. М., проф. Погорелова М. І. – Харків : НТУ «ХПІ», 2004. – 640 с.

18. Управление инновационной деятельностью: учебное пособие: в 3 ч. Ч. III. Организация подготовки специалистов для инновационной экономики / П.Г. Перерва, С.Н. Глаголев, С.А. Мехович, Н.И.Погорелов и др. / под общ. ред. П.Г. Перервы, С.Н. Глаголева. – Белгород; Харьков: Изд-во БГТУ, 2012. – 454 с.

19. Перерва П. Г. Стратегічне управління виробничим потенціалом і підвищення конкурентоспроможності підприємства / Д. Коциски, П. Г. Перерва, А. П. Косенко // Вісник НТУ «ХПІ». – Х. : НТУ «ХПІ». – 2010. – Випуск 62. – С. 137-142.

20. Косенко О. П. Кон'юнктура технологічного ринку : оцінка ризиків комерціалізації об'єктів інтелектуальної власності / О. П. Косенко, Т. О. Кобелева, П.Г.Перерва // Вісник НТУ «ХПІ».–Харків : НТУ «ХПІ», 2014.– №33 (1076).–С. 76 – 87.

21. Управление инновационной деятельностью: учебное пособие: в 3 ч. Ч. II. Управление научными исследованиями, маркетинг и коммерциализация инноваций / П.Г. Перерва, С.Н. Глаголев, С.А. Мехович, Н.И.Погорелов и др.; под общ. ред. П.Г. Перервы, С.Н. Глаголева. – Белгород; Харьков: Изд-во БГТУ, 2012. – 426 с.

22. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ В.Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства [монографія] / В.Л.Товажнянський, П.Г.Перерва, Л.Л.Товажнянський, І.В.Гладенко,

Т.О.Кобелева, Н.П.Ткачова / За ред. проф. П.Г.Перерви П.Г. та проф. ТОВАЖНЯНСЬКОГО Л.Л. – Х.: Віровець А.П.: Апостроф, 2012 – 704 с.

23. Перерва П.Г. Трудоустройство без проблем (искусство самомаркетинга) / П.Г.Перерва.- Х.: Фактор, 2009.- 480 с.

24. Управление инновационной деятельностью: учебное пособие: в 3 ч. Ч. I. Основы инновационного менеджмента и экономики инноваций / П.Г. Перерва, С.Н. Глаголев, С.А. Мехович, Н.И.Погорелов и др.; под общ. ред. П.Г. Перервы, С.Н. Глаголева. – Белгород; Харьков: Изд-во БГТУ, 2012. – 545 с.

25. Погорелов, М.І. Управління персоналом та економіка праці / М.І.Погорелов, П.Г.Перерва, С.М.Погорелов, О.П.Косенко та ін. // Навчальний посібник / За ред. проф.Погорелова М.І., проф.Перерви П.Г., доц. Погорелова С.М., доц. Косенко О.П. – Х.: «Щедра садиба плюс», 2015.- 521с.

26. Погорелов И.Н. Экономика и организация труда / И.Н.Погорелов, Н.И.Погорелов, П.Г.Перерва, А.М.Колот, С.А.Мехович [Монографія].- Харьков : Фактор, 2007.- 640с.

27. Кобелева Т.О. Методичні засади моніторингу кон'юнктури ринку асинхронних електродвигунів / Т. О. Кобелева // Управління розвитком: зб. наук. праць. – Харків : ХНЕУ. – 2011. – № 4 (101). – С. 258 – 260.

Наукове видання

Колектив авторів

**УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ  
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ  
У НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ**

Монографія

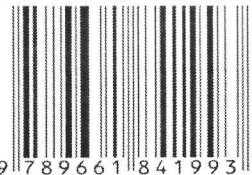
Головний редактор *М. П. Гречук*  
Комп'ютерна верстка *В. С. Павліна*

Формат 60×84/16. Ум. друк. арк. 20,8.  
Тираж 300 прим. Зам. № 028/227.

*Видавець і виготовлювач*  
Вищий навчальний заклад Укоопспілки  
«Полтавський університет економіки і торгівлі»,  
кімн. 115, вул. Коваля, 3, м. Полтава, 36014;  
☎ (0532) 50-24-81

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру  
видавців, виготівників і розповсюджувачів  
видавничої продукції ДК № 3827 від 08.07.2010 р.

ISBN 978-966-184-199-3



9 78 966 1 84 199 3 >